

כל גגות פרק תשיעי עירובין

צד.

עין משפט גזר מצוה

כ א מיי פ"ג מהלכות
עירובין הלכה כה סוג
לפון סה תשיעי' ע"ה ס"ו
שעט סעיף ג' :
כא ב טור ש"ע ע"ש וס"ו
שסא סעיף ג' :

רבינו חננאל

והא דרב לא איחמר
בפירוש אלא מכללא, דרב
ושמואל הוו יתבי בחצר
נפל גורא דביני בני,
אמר שמואל אייתי גליתא
נגורו ביה משום צניעותא
דשרי לטלטולי בכלה עד
מקום גורא, אהרניתו רב
לאפייה, דלא לימרו הדר
ביה רב משמעתיה דהוה
אסי, ולא אמר להו ולא
מידי, דאתי שמואל איהו
ואמר שמואל אי קפיד
אבא (שיקול) [שקילין]
מיינניה קטרו ביה האי
גליתא, מתי, חצרי
שנפרצה לרשות הרבים
המכניס מתוכה לרשות
הרבים וכו', ואקשינן וכו'
[ס"ל] לרי אליעזר משום
דנפרצה לרשות הרבים,
היית לה רשות הרבים,
ופרקין אין ר' אליעזר
לעצמיה דכיון שעברין
ושבין רבים בתוכה
היית כרתי, דהניא ר'
יהודה אומר משום ר'
אליעזר רבים שברירו דרך
לעצמן מה שברירו, ביררו,
ואקומה כשאר בהן להן
דרך באותה חצר, ועל
מקום מחיצה מחלוקת.
איבעית אימא בצידו הי"ד
פלגי, ר' אליעזר סבר
כידיו רשות הרבים כרשות
הרבים חזו, והאי חצר
כיון שנפרצה לרשות
הרבים דרסי לה
כצידו רשות הרבים הוא,
ורבנן אמרי לאון כריה'
[דמי], ואמאי לא פליגי
בצידו רשות דעלמא, [ו]
אלא היכא כפליגי רבנן
עליה דר' אליעזר ואמרי
לאו כרשות [הרבים] דמי
אלא היכא דאיכא גיפופי,
פי' גיפופי שגוראן כפסין
וכחלים קטנים שזשנין
שלא [יתחברו] [יתחברון]
אבל היכא
דליכא גיפופי, לא, קא
שטעין לן חצר זו שנפרצה
דלית לה גיפופי, ואקשינן
והא מתוכה לרשות הרבים
קומי, מכלל דדלית לה
גיפופי, דאי לית לה
גיפופי מאין לה תוך,
ופרקין לעולם לית לה
גיפופי ולית לה תוך,
ואיידי דאמרו רבנן מתוכה
אמרי ר' אליעזר נמי
מתוכה, ואקשינן והיכי
מהדרין ליה רבנן מתוכה
והוא לא אמר מתוכה,
ופרקין הכי קאמרו ליה
רבנן מי ליה מודי
דהיכא דטילטל מתוכה
לרשות הרבים דפסו
מפני שהיא ככרמלית
צידו רשות הרבים לא
שנא, ור' אליעזר התם
בבבב' דרסי לה רבים,
הכא בצידו רשות הרבים
דלית לה גיפופי לא
הצרי שנפרצה משתי
רוחותיה וכן בית כר',
ואקומה רב בשנפרצה
מכ' רוחותיה ב'י אמות

ואיבעית אימא בצידו רה"ר פליגי. ולא מיירי בצדדה להס
דדך: **ולאפיכלגו בצידו רה"ר דעלמא.** ואס
תאמר דילמא דוקא הכא פליגי משום דמקום מחיצה שלו ואזרי"
דקמס ידיו רשות הרבים הס שלו שרגיל אדם להיות כוונס מון
שלו וכוונה: **אבל היכא דליכא**
חיפופי מודו ליה קא משמע לן.
משמע דר"ה אירי דליכא חיפופי
והקשה ר"י דצפיק דמכא דשנת
(דף ו.) אמרין מתקין לה רב אחא
צריה דרב איקא אומר דשמעת ליה
לר"ה היכא דליכא חיפופי היכא דליכא
חיפופי מי שמעת ליה וי"ל דסוגיא
דהכא כרב פפא דהתם:

מאי שנא מרוח אחת דאמר פתחא
הוא, ואס תאמר מרות
אחת טע"ג דפרוך מרובה אמרין
צפ"ק (דף י:) דיתתב כסס ד' או
צטני משהוין לכאן ולכאן אכל צטני
רוחות לא משתרי צטני דג' מחילות
דאורי"י (ט) וכמו סמס מצוי דהוי צלמי
וקורין וי"ל דהכא פריך לר' יהודה דלית
ליה לקמן (סא). שתי מחילו דאורייתא
ועוד אורי"י דקמס חצר לין לה אלא
ג' מחילות ונדביעית פס ד' או צ'
משהוין ואיידי (ט) שנפרצו צ' רשות
מאותן ג' מחילות ואף על גב דהשתא
כשנפרצה הוי מפולג ואמרין צפ"ק
(דף זב.) דצעי לכל הפחות לוית
פסחא היינו דוקא כשנפרצה לרה"ר
אז לצנקה אכל אחת איירי כשנפרצה
למזוי או לתר אשתא דלא לר'
קמני שנפרצה לרה"ר:

מאי שנא מרוח אחת דאמר ר' פי
תקרה בו. השתא לא קאמר
פתחא הוא דאפילו נפין צמילאו או
ציתר מעשר רוזה להמיר צצית

מטעם פי תקרה: **ב' בשתי רוחות נמי נימא פי תקרה**
יורד וסותם. כ"ו מפש
דרב ושמאל דפליגי צפי תקרה היינו
דיוקא צאכסדרה ° צצקה שאין לה
כלל מחילות אכל ציש לה אפי' מחיצה
אחת מורה שמאל דשגלש מחילות
אמרין פי תקרה יורד וסותם ואמי

ספיר אכל דנקא אכסדרה צצקה
לפי שצצקה דיוקא פליגי שאין שס
מחיצה וגרס צמר הכי כי לית ליה
צ' אכל צג' אית ליה ולפי זה פירוש
כל הסוגיא ואין נראה דאפילו לרב
צצמי מחילות זו כנגד זו לא אמר
פי תקרה יורד וסותם דהוי מפולג
כדלמך צפרק קמא דסוכה (דף יח.)
לך נראה לר"י דסמס אכסדרה יס
לה ג' מחילות כדלמך בלא יתפור (צ"ג)
דף סא:) העולס לאכסדרה הוא דומה
לרוח לפומית אינה מסובצת ולית
ליה לשמאל פי תקרה יורד וסותם
אלא אס כן יס שס ארבע
מחילות ומייהו לרב אפי' פרוץ משתי
רוחות

מותרין לעתיד לבא ואם אסורין לעתיד לבא אסורין לאותו שבת: **ג' במאי**
עסקינן אי לימא בעשר מאי שנא מרוח אחת דאמר פיתחא הוא משתי רוחות נמי
פיתחא הוא אלא ביתר מעשר א"ה אפילו מרוח אחת נמי אמר רב לעולם בעשר
ובבבב'
כגון
לפון כעמי ממה לפאה
וי"ל דל"ל התם צמל' לא
דפי לה רבים הנא פליגי ר"ה אע"ג דלית
לית גיפופי מ"מ דפי לה רבים.

זה מטלטל עד עיקר מחיצה. כמעיקר א דלמרין הואיל והותרה
הותרה, וכלי היצי קאמר שמואל דמי צשצתו צחצר אפילו מחצר
לחצר נמי דהא שמואל הוא דלמרי' הלכה כר"ש ואפי' עירצה כל אחת
לעזמה לא(ט) גור משום מאני דתמיס ואע"ג דהשתא הוו להו חצר

אחת כשנפל לא אסרי להו צמסיס
דהא שרי לאפוקי מצתסיס לחצר
הואיל והותר למקל'ת צצמ' שקולו
גלימא נגידו. קחו טלית ופרסו אותה
שס להיות מחיצה: אהרניסו רב
לאפיה. דקצצר אסור לטלטל הסדין
צצמוכה: שקולו המייניס וקטרו צב.
קחו אצננו וקשרו צו את הטלית
למחיצה: **מתני'** חצר שנפרצה
לרה"ר. צמלוחא או יותר מעשר:
חי"ב דרה"ר הוא וצגמרה קא צעי
לה: טעור. אכל מותר למתלה לא
אפי' מון ארבע אמות דלאו רה"ר
היא אלא כרמלית היא והוא הדין
נמי מתוכה לרה"ר: **גמ'** צצצרו
דך לעלמן. צצצה אחת: מה
צצצרו צצרו. ואינו ראוי לגודרה
אלמא קנו לה: אצצצה לן דך
צאוסו צצצה. שניה להן דך צו
ואינו ידוע אי צצצונו אי צצרונו
וצצרו להן אחת מן הרוחות: ווי
סימא הלא נמי כשצצצה לן
דכך צאוסה חל. שאין מקום
המחיצה ניכר וצני רה"ר מרחיצין
רה"ר לתוכה צצמקל'ת ואמרו צצד כאן
היה רשותן וכו' אמר ר"ה ר"ה היא
צצרות מקום מחיצה קאמר שאלו
עוררין עליו: **והאמר רבי חנינא עד**
מקום מחילות מחלוקת. דמשמע כל
החצר כולה עד מקום המחיצה הוי
צחכמיס עושין אותה כרמלית אכל
צצמקום מחיצה מודו מכלל דר"ה משוי
ליה לכוליה (ט) רה"ר: ואי צצציעת אימא.
לעולס צצמקומות מחילות ניכרות
ואפילו הכי משוי ליה ר"ה למקום
מחיצה רה"ר דקא צצצ צידי רה"ר
כרה"ר דמו: **הני מילי היכא דאיכא**
חיפופי. סמס צידי רה"ר איכא
חיפופי. נועלין יתדות ואצניס גדולת
סמוך לכותל שלא ציפקוהו קרונות
והוא אורי צצנייהס לכותל קרי צידי
רשות הרבים וצצצחהו הוא ארמניה
הוא דפליגי רבנן ואמרו לאו רשות
הרבים הוא ואסור לטלטל מתוכו
לרשות הרבים משום דאיכא הפסק
ולא עיילי צצח רבים להדיא אכל
הכא אימנא מודו ליה: **והא סמוכה**
לרשות היחיד קאמר ר"ה חי"ב אלמא
כולה חצר רה"ר משוי ליה: איידי
דאמר רבנן סמוכה נ'. ואן פריקינן
לרבנן אמאי נקטי מתוכה הא רבי
אליעזר צצמכה מודה דכרמלית היא
דמקום מחיצה הוא דקא משוי רה"ר:
מתני' חצר שנפרצה. צצצמ
לרשות הרבים: **מוסיף** לאוסה
צצמ. הואיל והותר למקל'ת:
צציעלנ קורסו או לחיו"ס גרסינן
לעמיד לבא. לשצמ הצכאה: **אס**
מוסרין נ'. כגמלא [לה]. מפרש דצי
יוסי מחמיר והכי קאמר כסס אסורין
לעמיד לבא כך אסורין היוס:
גמ' צמאי עסקינן. דלצצטרין ליה
פתחא הוא: **משחי רווחיו (א)** נימא

(א) [ברכות ט. וש"נ],
(ב) [פמ"ט לעיל דף ע"ח. על
הגליין]. (א) [צ"ל המייניס].
(ג) גי רש"י והכי עבד
שמואל כפי וסא. (ד) [מולין
נג: ו.] (ו) רש"י ל"ג, (ז) צצ'צ'
ק.א. (ח) [שס], (ט) צצמ' ד'
כמונות לא: (י) לעיל ח',
(יא) יושל' ור"י' ל"ג נצקו
לרה"ר. (ב) לעיל זא,
(ג) צצמ' (ז) (ב) [צ"ל לחיו
ומי מוק' לעיל ח. ד"ה
קורומיו]. (ד) גי רש"י,
(ט) עין לע"ב, (ס) עין
לע"ב.

הגהות הב"ח

(א) גמ' וליפלוג צצצרי רה"ר
דעלמא וכו' דעלמא היה
אמנא: (ב) רש"י ד"ה
והאמר וכו' לכוניה חצר
רה"ר הס"ד: (ג) ד"ה
משחי רווחיו נמי נימא
פתחא: (ד) תוס' ד"ל לחיו
שנא וכו' ואיידי נמי
צצצרו:

גלוין הש"ס

גמ' זה מטלטל עד עיקר
מחיצה. עי לעיל דף ע"ח
ע"כ: תוס' ד"ה בשתי
רוחות וכו' בבבב' אפ"ן
פתחא: (א) עי לעיל דף פ'
ע"כ תוס' ד"ה גוזמרת:

מוסף רש"י

שקולו גלימא נגידו
בה. דמחיצה צלג נג לאו
אכל הוא ומחילת כוונתו
לעשות סוכה [סא]. אתריה
רשמואל הוי. ולאו צומת
לכרע לאורי' קמיה
צחמיה [וחולין גג]. רבים
שברירו דרך לעצמן.
דך שדה אצמ, מה
שברירו ברירו. אע"פ שלא
טעלו רשות מעל שדה
(רשב"ם ב"ב ג.א). שאברה
להן דרך באותו שדה.
דמי' אומתא אית להו
נציה ויפה כח רבים מכה
יחד, שטיחיד שנצצה לו
דך צצצה מציוו נג כירור
מעלמא אלא או צצצית דין לן
נצרותו של צגל השדה,
אכל רבים צצצית דין דמו,
דמאן מיייהו מומין להאי
לני דילא (שם). צצצ' צצצ'
רשות הרבים. ממון
לצמיס שנתמיס להן מן
הצמיס אצניס ומכילין
להחיק חוקן העגלות,
ומאותן חיפופי ופלטיס קרי
צצצ' רה"ר (קרוחות ג'.)
שנטלו קורותיה ואורי
לחירו. שבת. מותרים
באותו שבת. דלמרין
הואיל והותרה הסמיה
(לעיל ז').